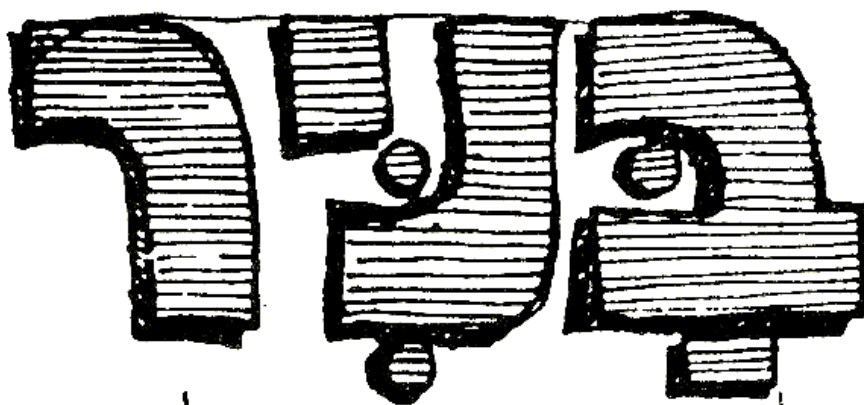

יום האישה
הבינלאומי
8 במרץ

עלון קיבוץ כיר-אליהו

ראשונות הקיבוץ

גיליון 11 / 521 מרץ 2016 א' אדר ב' תשע"ו

הטיול לעמק הנעלם

נר זיכרון

לזכרם של החברים והבנים שאינם עימנו

חודש פברואר

גדי סלע - 26 שנים למותו

חלי רונן - 18 שנים למותה

תומס ובר - 21 שנים למותו

מנחם זטורסקי - 15 שנים למותו

נירה רפפורט - 5 שנים למותה

חודש ינואר

רונית קורדובה - 54 שנים למותה

תומר ניר - 28 שנים למותו

נדב מרחב - 17 שנים למותו

בנימין רפפורט - 12 שנים למותו

מיקי לנגשטטר - 7 שנים למותה

צלילי קסטה רחוקים

מילים : נתן יונתן
לחן : רם גורן

פלורידה הייתה זורמת יערות אביב
ובמבול צפים שני אנשים זרים
בתוך תיבת סובארו,
ופתאום בין הוא לבין אני
פתחה בניגונים
קסטה אכולת געגועים
וכל האז וכל השם זרם עם השירים.

הפלורידה הזאת הפרחוניית
לא ראתה אפילו בחלום
דליקת שדה של חרציות
טירוף פרגים של דם וארגמן
שיטה פורחת זהובה
שמשגעת אפלולית פרדס זקן
ושכוח אל בקצה המושבה.

הבית זה מקום
שאם אתה חייב לשוב אליו
תמיד פתוחה בו דלת לקראתך
שירים הם לפעמים
האהבה האחרונה
לבית שרחק.

עכשיו שם בטח לילה
פנסי הוויה-מאריס
נדלקים לאורך כביש החוף
הדיונות מחשיכות
חבלי כביסה תופחים
ברוח ים מלוחה
אמא שלי אמרה לי:
ילד כשתהיה רחוק שם לבדך,
החברים הכי טובים שלך יהיו געגועיך.

תשים עכשיו קסטה
שנגמע את סם המנגינות
מתוק ומר
הבית זה מקום
שאם אתה צריך לשוב אליו
תמיד פתוחה בו דלת לקראתך
שירים הם לפעמים האהבה
האחרונה לבית שרחק.

משה קסירר
ארץ זית שמן ורימון

הבית זה מקום
שאם אתה חייב לשוב אליו
תמיד פתוחה בו דלת לקראתך
שירים הם לפעמים
האהבה האחרונה
לבית שרחק.

דבר העורכת

שלום לכולם,

מסיבות אישיות נפער זמן ארוך מן הרגיל מאז העלון הקודם. בזמן הזה הרבה דברים לאנשים, בעולמנו הקטן ובעולם הגדול.

בקיבוץ שלנו נפרדנו משני חברים שחיו אתנו שנים רבות והיו שותפים להקמת הקיבוץ, וליצירת החיים שלנו כאן. **אהובה לביא** שנפטרה מוקפת משפחה וחברים, ו**שאול ברוך** שנפטר במוסד סיעודי בעין-שמר, ולא הותיר אחריו צאצאים. שני חברים, שני עולמות.

אחת מן המטרות שאני רואה בעלון, היא העמקת ההיכרות האישית בינינו. לעתים היכרות עם צדדים פחות ידועים נעשית בדברי הספד, לאחר לכתו של האדם מאתנו. אנשים הטביעו את חותמם במקום שלנו, ועדיין יש לנו מה ללמוד אודותיהם. דפים לזכרם של אהובה ושאול תופסים חלק ניכר מן העלון הזה.

הימים ימי ראשית האביב. בנוסף לפורים שכבר מעורר הכנות ויוחג באמצע אדר ב', מציינים ב-8 במרץ את יום האישה הבין-לאומי. כמו בכל שנה, גם השנה צוין היום המיוחד הזה בקיבוץ. הפעם זכינו במופע תיאטרון מיוחד במינו שנקרא "הרוקמת". הצגה מקסימה ומרגשת של שחקנית-בובנאית, **אורלי וייסברוד**. למופע קדמה ארוחת ערב משותפת ותערוכת רקמות עם סיפורים אישיים שערכה וסידרה **ואלרי**. תודה רבה ל**ואלרי** ולצוות התרבות.

לא במקרה, גם פינת הארכיון נקשרת לתאריך המיוחד של יום האישה. הפינה עוסקת הפעם בתפקיד "המזכיר", ו**עתליה** בחרה להתייחס במיוחד לנשים שכיחנו כמזכירות הקיבוץ. יורשה לי להביע את דעתי (המוכרת) שאנחנו חיים בקיבוץ שוביניסטי. גם אצלנו, כמו בחברה הישראלית כולה, נשים מיוצגות בעמדות ניהול בכירות הרבה פחות מאשר שיעורן באוכלוסיה. ההפסד כולו של כולנו.

בעלון זה מופיע גם סיפור ששמענו בערב מחווה ל**אריק אינשטיין**. ביקשתי רשות ממשפחתה של **עידית זר** לפרסם אותו, ולשמחתי נעניתי בחיוב. סיפור מרגש שמגלה לנו משהו על עולמה של משפחה שהצטרפה לקיבוצנו לא מזמן.

תמצאו גם משהו נחמד על **הילית**, בת קיבוץ שכבר לא גרה כאן, אבל מעניקה לנו תחושת גאווה.

עוד בעלון סקירה של **יאיר** מנהל הקהילה, ובמרכזה תזכורת לבעייה הגדולה שאנחנו מתמודדים אתה בשנים האחרונות – מצוקת הדיור, הקפאת הבנייה וחוסר האפשרות לקלוט משפחות צעירות עקב כך. (בשעה טובה התחילו השבוע לצקת את תוספות הממ"דים לבית הרכבת הראשון). גם מתאגידי האחזקות יש דיווח, והפעם פרי עטו של **יעקב (גוץ) אברהמי** יו"ר הנהלה כלכלית.

נצטרף לאיחולי ההצלחה למעדניר שפשט צורה ולבש צורה – יש כבר לא מעט קטעי עיתונות המפרגנים לחידושים, וגם ברשתות החברתיות פעילות ערה. כולם מוזמנים לעשות "לייק" ולשתף.

תודה ל**עמיקם** על החומר מהארכיון ועל התמונות שנלקחו מהאתר, תודה ל**תמר צדפי** על תמונות הטיול, תודה לכל הכותבים ולהדסה שהקלידה והגיחה. תודה ל**סמדר** על ההדפסה.

תודה מראש ל**אופק לוינסון** שעומד בראש צוות פורים, ולכל הצעירים שעובדים קשה כדי שהמסיבה תצליח. שיהיה לנו אביב פורח ונעים.

קריאה מהנה, נטע

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL
או להכניס לתא דואר מספר 40.

מחכים לשמוע מכם...

עורכת ראשית: נטע בארי

ארכיון: עמיקם רגב

מערכת: עתליה אייל, הדסה ראובני, דור הורביץ

להערות, רעיונות, דעות וסתם לראות את העלון בצבעוני - כנסו לאתר הקיבוץ

(ובדרך תמצאו גם כתבות, סקרים, תמונות, הודעות ועוד ועוד)

www.nirel.org.il

אהובה לביא ז"ל - דפים לזכרה

אמא,

ידענו שאת חזקה, שיש לך כח סבל רב, שאת שומרת את כל הכאב לעצמך בפנים. גם אחרי **שעמרי** נהרג, אחרי שאבא חלה ואחרי שחלית את, אף פעם, אבל אף פעם לא התלוננת.

תמיד דאגת שנרגיש שהכל בסדר ולא נדאג, גם בחודשים האחרונים שבאמת היו קשים, תמיד אמרת שאת בסדר, שאין כאבים, שאת לא סובלת ולא צריך כלום.

אבל המציאות היתה אחרת והסבל היה רב, המלחמה הייתה קשה, אבל את לא ויתרת, עד החודש האחרון שאמרת, "די אני לא רוצה יותר!"

כמה שקשה הפרידה, אבל תחושת ההקלה שאינך סובלת וכואבת יותר מרגיעה ומנחמת אותנו.

אמא,

תמיד נזכור אותך שמחה חזקה ומלאת אהבה וחום. היו לנו שנים יפות איתך וימים מלאי זיכרונות שתמיד יישארו איתנו ולא ישכחו.

שירז מתגייסת אוטוטו לצבא, **עומר** לומד ומצליח בבית ספר חדש ו**עידו** שובב כמו תמיד, אמנם כבר לא תהיי יותר שותפה פעילה בחייהם, אבל אני בטוח שהם יזכרו ויחשבו עלייך תמיד.

תודה על כל מה שנתת ועשית עבורנו ועבור נכדייך, שאני בטוח שגאים בך, ואת יכולה להתגאות בהם חזרה. אני רוצה להודות לכל מי שהגיע לחלוק לך כבוד אחרון, לכל חברותייך שהיו איתך ברגעים הכי קשים, לד"ר **רחל שוב**, שטיפלה בך וליוותה אותך לאורך הדרך, ואני יודע שהערצת אותה, אהבת אותה וסמכת על שיקול דעתה תמיד.

תודה אחרונה אני רוצה להגיד **לאיילת** שהייתה לך ולאבא כבת, שתמיד הייתה בשבילכם מתי שצריך. הכל היה הרבה יותר קשה בלעדיה, אהבתם אותה והערכתם אותה מאוד, והיא החזירה לכם אהבה חזרה. שלום בפעם האחרונה, עם הרבה כבוד הערכה ואהבה,

ירמי

אהובה יקרה שלנו,

אין מילים להכיל את הכאב שאנו חשים ברגע זה, בו אנו עומדים כאן כולנו... ילדים, נכדים, משפחה וחברים. אני כן יודעת להגיד שהכאב שלך היה הרבה יותר.

השנים בהן התמודדת עם המחלה הארורה הזאת שנגסה בך לאט לאט ולבסוף הכניעה אותך. אני רוצה כאן לספר לכולם שאת רוב הזמן לא ויתרת. מה שרצית עשית. חיית את החיים, ראית עולם, ראית את הנכדים ואותנו מאושרים. תמיד ידעת להגיד לנו להסתכל על חצי הכוס המלאה ולראות את הטוב שבכל דבר.

אי-אפשר לשכוח את החיוך הגדול שלך, את הנתונה האין סופית והאהבה לכולם.

ופתאום כשאני כותבת אני מדמיינת ומריחה את עוגת השמרים ההכי-הכי שלך ורק שלך. לפני שלושה חודשים עוד הכנת את האוכל שאנו הכי אוהבים - בהנחיה שלך וביד האוהבת של **אפנון** שכל כך אוהבת אותך.

ביקשת שלא נספר לאף אחד – שלא ירחמו ולא ידאגו ושלא ישאלו שאלות. חברותייך המיוחדות שלא עזבו אותך לרגע ובכל זמן עזרו ונתנו מזמנן גם הן מוסרות עכשיו שזהו... מספיק היה לך קשה ואת צריכה לנוח. **לנצ'ו, נעמי, רבקה ועתליה** תודה גדולה על הכל.

אישה חזקה כל כך, אחרי כל מה שעברת בחייך ידעת גם עם המחלה הזאת להתמודד ולעודד את כל הסובבים אותך. כששאלו לשלומך תמיד חייכת ואמרת שהכל בסדר.

בשם הנכדים אנו רוצים להגיד לך שתמיד היית לצדנו. תמיד חיבבת, פינקת ובישלת ובעיקר בעיקר אהבת אותנו ואנחנו אותך אהבנו מאד סבתא אהובה שלנו. כל שנותר לנו סבתא זהו לזכור אותך כפי שהיית חמה, אוהבת, שמחה, אופטימית וקורנת.

כשהמצב החל להתדרדר והרופאים לא נתנו הרבה, את כמו "בולדוזר" הוכחת אחרת. כנגד כל הסיכויים פעמיים עשית זאת. בפעם הראשונה ב- 18 בדצמבר – תאריך הפטירה הלוועזי של זבולון, ובפעם השנייה ב- 22 בדצמבר – התאריך של עומרי. ב- 3 בינואר חזרת הביתה אחרי חודש שלם בבית חולים.

חזרת לפינה שלך שאת כל כך אוהבת. אני יודעת שזה תסכל אותך, שחוץ מלשכב או לשבת לא יכולת הרבה. אבל כן יודעת ששקעת במחשבותייך הרבה וחשבת על כולם, מה יהיה ביום שאחרי.

ואנחנו כאן סוגרים דלת אחת ונפתח דלת חדשה ומבטיחה... שהכל יהיה בסדר.

כולנו מחבקים אותך ועוטפים אותך באהבה

נוחי על משכבך בשלום ועל תשכחי למסור ד"ש שם למעלה.

אוהבת אותך,

איילת

אהובה יקרה,

שלושים יום עברו לא יאומן, אנחנו עומדים מול המצבה ומתקשים להאמין.

מחכה שעוד מעט הטלפון יצלצל כמו בכל יום שישי ואת תשאלני מה שלומך? מה עם הילדים? ותספרי על אותם כאבים נוראיים שלא הרפו ממך ואני כמו תמיד אגיד יהיה טוב, אבל בתוך תוכי אני יודעת שהטלפון שוב כבר לא יצלצל ושלא אשמע את קולך.

אבא היה באופן קבוע מצלצל בימי שישי בצהריים לראות שהכל בסדר ושהשבת מוכנה אצלי. ואת, שרק הזכרתי כמה זה חסר לי, לקחת על עצמך את התפקיד ותמיד צלצלת בימי שישי ועכשיו החוסר כפול.

אני יודעת שעכשיו את נחה שם למעלה **ואבא ועמרי** עוטפים אותך באהבה וחום.

אהובה, רציתי להגיד לך תודה ענקית על מה שהיית בשבילי, על היותך אימא. בשבילי תמיד דאגת, טיפלת, הענקת חום, אהבה וידעת להקשיב, לעולם לא נתת לי להרגיש שונה ושאני לא בתך הביולוגית, תמיד נתת לי להרגיש שאני בתך לכל דבר.

בעזרת אבא והרבה בעזרתך, שתמיד היית יד ימינו, אני מה שאני היום. יעצת, ועזרת תמיד גם אחרי מותו של אבא. לא אשכח משפט שאמרת לי כשהייתי ילדה ואמרתי לך "מה עם עוד איזה אח או אחות קטנה" - ואת אמרת לי: "יש לי חמישה, אתן לא עיזים". קיבלת אותנו כמו בנותייך כאם לכל דבר וזה לא פשוט, אין הרבה כאלה את היית משהו מיוחד.

אהובה תשמרי עלינו מלמעלה עם אבא ועמרי, תני להם חיבוק ונשיקה אנחנו כאן נהייה מאוחדים בשבילכם.

אוהבת ומתגעגעת המון, תמיד תהיי איתי בלב, אישה גדולה מהחיים עם נתינה ענקית.

אוהבת עמית רעות

אימא,

ביום האחרון שלך אתנו ישבתי לידך ואמרתי לך את מה שהיית צריכה לשמוע.

אמרתי לך שזה בסדר, שאני יודעת שעשית כל מה שיכולת אבל את כבר עייפה מאוד. אמרתי לך שלא תדאגי, שיהיה בסדר ואנחנו נסתדר. ובאמת נהיה בסדר, אני לא רואה סיבה שלא, הרי יש לנו לפחות חלק מהגנים שלך.

אבל עכשיו אני מבינה שזה יהיה הרבה יותר קשה ממה שחשבתי.

אמנם כולנו חזרנו לשגרה של העבודה והלימודים, אבל בכל ערב, בשעה שהיינו מדברות בטלפון, וביום שישי, בשעה שהיינו תמיד נוסעים לסבתא, פתאום מרגישים שאת חסרה.

בדיוק כמו ברגעים האלה ביומיום, שאני יודעת שלא אוכל לחלוק אתך יותר: כשיעל הייתה מאוד חולה ולא היה למי להתקשר, כשגיא ונועם חזרו מבית הספר עם תעודות נהדרות ולא היה למי להראות, כשהתחלנו להתלבט לגבי תחפושות לפורים ולא היה עם מי להתייעץ.

מדי פעם אני נזכרת בדברים שרציתי לעשות ולא הספקתי, כי לפני ההתדרדרות המהירה במצבך חשבתי שיש לנו עוד מספיק זמן. דברים כמו לרשום זיכרונות מהילדות שלך שאוכל לספר לילדים, לצלם אותך עם הנכדים, ללמוד להכין כמה מתכונים אהובים...

אני מסתכלת על הילדים ולא מאמינה שלא תזכי להיות בבר-מצוות של הבנים, ולא תראי יותר את הנכדה הקטנה והמתוקה שלך גדלה. ועצוב לי וכואב לי מאוד.

אבל כמו שהבטחתי לך אנחנו נסתדר ונמשיך בשלנו, ונשמח, ונצחק ונהיה מאושרים, ונתנחם בכך שזה מה שבטח היית רוצה.

זכינו באימא וסבתא נפלאה, חזקה ומחזקת, גאה, אוהבת ותומכת. נתת לנו כל מה שהיה לך לתת ולמדתי ממך המון. אז תודה על הכול.

מתגעגעת ואוהבת מאוד,

שלומית

סבתוש שלנו, אהובה שלנו...

מה כבר אפשר להגיד במצב כזה, איך להתחיל בכלל..

אני רק מתחילה לנסות לכתוב, וכבר כל הדף מתמלא בדמעות. זה לא נקלט, זה בטח רק חלום, ואני תכף אתעורר, למרות שבחלומות הכי גרועים שלי לא דמיינתי שהיום הזה יגיע.

מה עושים עכשיו? איך ממשיכים מכאן? אני פשוט לא מצליחה לדמיין את החיים שלי בלעדייך... בלי החום והאהבה האין סופית שהענקת, בלי החיוך שלך, בלי העצות שלך, ובלי העובדה שבסופו של דבר תמיד ידעת להגיד את הדבר הנכון.

סבתוש, היית דמות להערצה, את ממש גיבורה, את אחת האנשים הכי חזקים שהכרתי. גם כשכולם אמרו כבר שזהו, אין יותר סיכוי, ידעתי שתצליחי לעבור את זה, ואת כמו תמיד, עם הכוח האין סופי שלך, הוכחת לכולם שלא מוותרים עלייך כל-כך מהר.

סבתוש, בשם כל הנכדים, אני רוצה לומר לך תודה על מי שאת, ועל מה שהיית בשבילנו. תמיד נתת לנו את כל כולך ותמיד היית שם, ואת עדיין.

שתדעי שאנחנו אוהבים אותך המון, תמיד נאהב אותך, ובשבילנו את תמיד תהי פה.

אוהבים אותך לעד, ומתגעגעים עד אין קץ.

עומר, עידו, גיא, נועם, יעל ושירז.

14.1.2016

אהובה יקרה,

המשוררת זלדה כתבה באחד משיריה :

"ריבנו של עולם

אולי יש מוות שאין בו

אלימות?

מוות שדומה לפרח?"

אהובה. אולי יש מוות ללא אלימות, אך את לא זכית בו, לצערי.

כבר ימים שאת מבקשת להיפרד מהעולם. להפסיק את הסבל הנורא. וכולנו סביבך חסרי אונים, לא מצליחים להקל עליך. נתת לנו הרבה זמן להבין שהסוף קרב, נתת לנו הזדמנות להיפרד. אך אני תוהה. האם יש משהו שיכול להכין אותנו למוות של מישהו קרוב?

כשחזרה אליך המחלה והחלו הכאבים החזקים היית עוצרת את עצמך מלהתלונן. צחקת ועודדת את כל מי שמסביבך, אפילו את הרופאים. גם במצבים קשים אספת כוחות, חייכת אל כולם ואמרת שהכל בסדר. לא אהבת לדבר על מחלתך ובקשת גם מהקרובים לך לא לספר. לא רצית שירחמו עליך. וכשנוקת לעזרה, כשהרגשת שאת תלויה באחרים, היה לך מאוד קשה. אבל את, אהובה, ידעת להודות לכל מי שהושיט יד, לכל מי שעזר.

בתקופה האחרונה נעלם החיוך מפניך, הסבל כיבה את האופטימיות ולא יכולת עוד להעמיד פנים שהכל כשורה. צעדנו זו לצד זו כמעט שישים שנה. בשמחות, וגם בצער ובכאב.

הונחתו עליך מכות קשות, אך למרות כל זה, לא הסתגרת בביתך ובתוך עצמך, קיבלת בחיוך את כל מי שהגיע לבקרך, לא נתת לאף אחד להרגיש את מה שמתחולל בתוכך.

ונוכרתי במה שכתב לך פעם שמוליק :

עלי העצב היבש

לאהובה

אני מבקש לומר דברים
עלי העצב היבש
שתגובתו – תודה, חיים.
אבל בלהט חום קודח
אין בו מקצב רוטט, רוגש
ולא הגוף המתייפח...
ברכת שלום חמה קורנת
ומה תשתו? כן, יש הכל
אבל העין הבוחנת
קולטת בזווית הקול
כי "יש קפה", יד מקבלת
אך סדק-קמט במצלול...

ביד חמה, בתוך תוכה
שורה של נמלים צועדת
לאור עיניה של "לא בוכה"
שהיא כמעט אותך סועדת
עוצמה פשוטה, לא נבוכה
אבל הכוס טיפה רועדת...
הכל כביכול מושלם הוא
אך משהו הומה, נסתר –
אולי דמעות שלא ייתמו
בחושך אל ליבת הכר...
ורק היד עוד מבקשת
לומר מילה של נחמה –
והיא, לא את, אט מגששת
ללחיצת רעים נוגה, חמה...

ואכן, אף פעם לא העמסת על האחרים את הקשיים שלך.

אהובה. תמיד היית כנה, ישירה, קיצונית בדעותיך אותן לא חששת לבטא. אמרת תמיד בדיוק את מה שאת חושבת.

כשיצאת לגמלאות, לא היה לך רגע אחד של פנאי. חוגים, טיולים, מועדון סירקין שהיה לך כבית. סחבת אותי אתך לטיולי המועצה שכל כך אהבת.

אני זוכרת את שמלת הכלולות שתפרת לי ואת השמלה היפה שתפרת לנועה ערב נסיעתנו לדרום אפריקה. את הטיול לפרג ובודפשט שנסענו יחד – **שמוליק** את ואני וכל כך נהנינו. כל כך תחסרי לי.

עתליה.

הספד לאהובה לביא

אחיות יקרות: **שושנה, מזל, גאולה, סגולה ותהילה**; הילדים: **ירמי, שלומית נטע ועמית**, בני זוגם ובני ביתם, חברים חברות ומכרים.

אהובה נולדה באביב 1938 בכרם התימנים וגדלה בשכונת התקווה בתל אביב.

בצבא שירתה בנח"ל, במסגרתו הגיעה עם גרעין "שורק" לקיבוץ בשנת 1958. בקיבוץ הכירה את **זבולון**, שהגיע כנקלט למשק עם שתי בנותיו **עמית ונטע**, והשניים נישאו בשנת 1966, בהמשך נולדו ילדיהם המשותפים **עמרי, ירמי ושלומית**.

בקיבוץ השתתפה אהובה בוועדת חינוך עד 1970, ולאחר מכן מילאה את תפקיד מרכזת וועדת בנים בצבא - כולל בתקופת מלחמת יום כיפור ודאגה למשלוח חבילות לחברים ולבנים ששירתו בחזית.

לאחר מכן עבדה כמטפלת של קבוצת "זמיר" ואז עברה לעבוד במטבח כמבשלת; מהמטבח הקיבוצי עברה למתפרה בה עבדה שנים רבות - ובמסגרת זאת יזמה ביצוע עבודות מחוללות הכנסה לקניינים חיצוניים. לאחר צאתה לפנסיה ובשיתוף עם חברתה הטובה **רבקה'לה** היו שותפות ביוזמה להפיכת חדר המלאכה למרכז תעסוקה, אליו הועברו מכונות התפירה מהמתפרה, שנסגרה לאחר ההפרטה.

בדצמבר 1987 קרה הנורא מכל, כש**עמרי** בנם בכורם של **זבולון ואהובה** נהרג ברמת הגולן בתאונה במהלך פריקת נגמ"ש במסגרת תפקידו הצבאי, בבסיס השריון בווסט. מאז חלקו זבולון ואהובה בכאב רב את תחושות השכול, שהתגבר לאחר שזבולון, שנאבק במחלה קשה - נפטר בדיוק 11 שנה אחרי עמרי, לידו נקבר. אהובה הצליחה למרות הקושי והכאב לטפח את המשפחה וזכתה לנכדים רבים שעטפו אותה בחום ובאהבה - תמונותיהם מעטרות ומאירות את הכניסה לבית ומעידות על האהבה והגאווה הרבה שחשה כלפיהם. כמו בלב - גם בסלון ביתה של אהובה שררו יחדיו דור ההמשך והשכול עם תמונותיהם של היקרים לה מכל עמרי וזבולון. למרות הקושי והכאב המשיכה אהובה לשדר כלפי חוץ תמיד חמימות ורוך:

אהובה הייתה אישה מיוחדת, מצד אחד התעניינה בשלום כולם ומאידך שמרה מאד על פרטיותה - היא הייתה מוקפת חברות, הייתה בקשרים מצוינים עם שכניה ובעיקר שכנותיה ומשפחתה, פעילה במועדון סירקין בכפ"ס, צמאה לידע, השתתפה בחוגים ואהבה לטייל, כולל טיולים ברחבי העולם: החל מביקור אצל נטע באמריקה בשנת 1994, ועד יעדים אקזוטיים כסרי-לנקה ומרוקו.

באחד הטיולים נפגשו באקראי, בלב איזור כפרי והררי בקטלוניה שבספרד, עת הייתה במסגרת טיול שארגנה המועצה - שמחה לפגוש בנו (בלירז ובני) וכיבדה אותנו בחיבוקים חמים. **ללירז** ולי תישאר פינה חמה בלב לאהובה, שתמיד שמחה ליעץ ללירז בנושאי תפירה, התעניינה ושאלה...

בשנים האחרונות התדרדרה בריאותה והיא חשה מכאובים קשים, שמנעו ממנה להגיע למרכז התעסוקה שהייתה ממקימיו. מכונות התפירה נותרו מיותרות, אהובה עוד עשתה ניסיונות בכל זאת להמשיך לצאת מעט מהבית - אך הכאבים הלכו וגברו - עד שאתמול נפרדה מאהוביה.

נחמתנו היא שכעת אהובה לא תסבלי יותר ותתאחד עם יקרייך עמרי וזבולון - ולמשפחה הגדולה והאהובת שטיפחת נוכל להציע רק חיבוק ולקוות שלא תדעו עוד צער -

נימרוד בשם בית ניר-אליהו

שאול ברן ז"ל - דפים לזכרו

1.2.2016

לדוד שלנו שאול, היקר והאהוב,

למרות שכבר שנים ארוכות מחלת הפרקינסון הארורה והמייסרת פוגעת בך, באופן הכי קשה ומגביל, לכתך מאיתנו אתמול הותר אותנו המומים וכואבים... ובליבנו הנחמה שבכך תם סבלך, ומי יודע, אולי הגעת לעולם חדש, מקום טוב בהרבה ממה שחווית בעולם הזה!

שאול נולד באוקטובר 1935 בגן-שומרון שרק שנה קודם נוסדה, הוא היה הילד הראשון (ואולי גם האחרון) שנולד פיזית בכפר הצעיר בצריף המגורים של הוריו ואחיו, **אמתי**, המבוגר ממנו בכמעט שנתיים. שאול הלך לגן הילדים בעין-שמר, לשם יגיע גם בערוב ימיו...

החיים בבית לא היו פשוטים ועוד לפני הגיעו לגיל בית-ספר הוריו התגרשו. אמתי ושאול עם אמם עברו לחיות בכפר הנוער בן שמן. שם, האם – **חנה**, עבדה והילדים התחנכו בחברת הילדים במקום. בשנת 1948 פונה שאול, עם כל ילדי בן-שמן, לאזור בית ינאי למה שנקרא יותר מאוחר "נעורים", שם המשיך את לימודיו לאחר כיתה ח' והתמחה בלימודי הנגרות.

בהיותו בן 16 נפטרה אמו, לאחר מאבק ממושך במחלת הסרטן. בכדי למנוע מילדיה צער, ועל פי עצות הסובבים אותה, מנעו מילדיה לראותה משך חודשי גסיסתה הארוכים, טראומה שתלווה את שאול עד יומו האחרון.

בסיום לימודיו, ולאחר תקופה של עבודה כנגר בפרדס-חנה, שם בחצר בן הדוד, הקימו אמתי ושאול את ביתם הקטן ששימש אותם, יחד ולחוד, בפרקי חיים שונים עד שהתמקמו סופית כאנשים בוגרים, התגייס שאול לחיל הקשר ולאחר השירות הצבאי חיפש מסלול חיים שיאפשר לו חיים אינדיבידואליים ויחד עם זאת מגשימים ומוגנים, לאחר ניסיונות שונים ומשונים הגיע הנה לניר אליהו!

לנו היה דוד נהדר וכשבאנו לבקר בקיבוץ נהנינו מפירת החי, מסיבובים בטרקטור ומלעזור בטיפול במגנו. בשבתות היה מגיע אלינו, לגן השומרון, מצויד במתנות, מגנו ודברי מתיקה... מדבר עם אבא במשך שעות ולא נותן לאימא להדיח כלים...

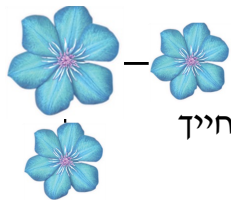
בקיבוץ ידענו שנחשב עוף מוזר, לא פשוט ולעיתים קשה, והמצב החמיר לפני כ-15 שנה כשהחלו כאבי הפרקינסון וחוסר ההשלמה שלו עם המחלה שגרם להתקפי פרנויה...

את שנותיו האחרונות בילה שאול במוסדות סיעודיים, כמה שנים בכפר סבא, כשאנחנו, אימא והאחיינים כבר אנשים בוגרים ועסוקים, מבקרים מידי פעם ומתייסרים שלא מספיק... ואבא שלנו, שבמסירות אין קץ, חורף, קיץ, קור ושרב הגיע פעם בשבוע לבקר למשך כמה שעות, אותם ניצלו לשיחות נפש וגם לתספורת, תגלחת ושאר דברים ששאול אפשר רק לאבא לעשות עבורו.

ללנצ'ו השאיר את גזיזת הציפורניים, שופינג, סימון בגדים ועוד...

לפני מעט יותר משלוש שנים, כשהרגשנו ששני האחים מזדקנים והנסיעות לאבא נהיו קשות, החלטנו להעביר את שאול ל"בית דורות", בית סיעודי בעין שמר שנמצא ממש בקרבתנו. מאז ועד יום מותו ליוונו את שאול בביקורים יומיומיים. כולנו זכינו לשוחח איתו רבות, לטייל ולחגוג איתו אירועים משפחתיים. שהאחרון שבהם היה באוקטובר, אז חגגנו את יום הולדתה – 80 של שאול ובילינו בטיול וארוחה במסעדה. זכינו להנעים את זמנו בערוב ימיו, לנסות להקל על כאביו וגם לצחוק איתו לא מעט!

המון תודות לבית-דורות, הצוות הנפלא בראשות קרן המנהלת, שעשו הכל (והיו לשאול דרישות...) להנעים את ימיו שם וטיפלו בו, כמו בשאר הדיירים, טיפול מסור שקצרה היריעה מלתאר...

ועכשיו, שאול, כשאנו נפרדים ממך לעולמים, אנסה בקצרה לתאר את קרן האור הכי משמעותית בחייך ואולי גם היחידה.

לנצ'ו, לנצ'ו הייתה חברתו האמתית והיחידה של שאול, הוא אהב אותה אהבה גדולה, ענקית וכנה! ולנצ'ו, המלאך שלו-שלנו, הגיעה תמיד לבקר, לתמוך ולטפל. בכפר סבא פעם-פעמיים בשבוע ויותר...

ואני לא אשכח, כשחשבנו להעביר את שאול לבית סיעודי בקרבנתנו, הלכנו אחי **חמי** ואני, לביתם של לנצ'ו ובוסיק בכדי לבדוק אם לנצ'ו תוכל להמשיך ולבקר את שאול גם בעין שמר. כי היה ברור לנו שאין מצב שנעביר אותו אם ביקורים אלה יפסקו... לנצ'ו נתנה את ברכתה, למרות שנפל עליה "תיק" הנסיעה לעין שמר שהיא כלל לא פשוטה...

בהתמדה, ובמסירות אין קץ, הגיעה לעין שמר וביקוריה היו לשאול חגיגה, הוא חי מביקור לביקור ורק לה חיכה!

לנצ'ו, דעי לך, שאנו מעריכים מאוד מאוד את מה שעשית למען הדוד שלנו, שחיינו היו קשים וכואבים, ואת היית עבורו מקור לשמחה ונחמה. אנו שמחים שזכינו להכיר אותך ומאחלים לך הרבה שנים של שמחה ונחת בחיק משפחתך, עם בנותיך ונכדייך.

תודה רבה! רבה!

ותודה **לסמדר**, לנצ'ו וכל מי ששותף להפקת האירוע הזה, בו אנו מלווים את שאול בדרכו האחרונה במקום שהיה ונשאר תמיד החשוב והאהוב עליו ביותר. תודה.

שאול יקר, תנוח בשלום על משכבך,

יהי זכרך ברוך!

מכל משפחתך האוהבת.

המשפחה מוסיפה תודה מיום השלושים -
לקוני על העזרה והסבלנות בבניית המצבה

לשאול - מזל טוב!!

לא לכל אחד

יש דוד כזה מיוחד

דוד מרחוק דוד מקיבוץ

שכל ביקור אצלו – פיצוץ!

לנסוע אל המנגו בטרקטור אדיר

לשחק בכדוריות שבמפעל ה"פלסטניר"

לבקר ב"פינת החיי" שמול החדר ממש

ולהתפנק בוופלים של סומסום שקדים ודבש...

ללכת לחדר אוכל הכי מגניב וענקי בעולם

ולראות איך במכונה נוסעים הכלים מעצמם

ובין מנה ראשונה עיקרית לתוספת

מברז הקסמים, למזוג סודה תוססת

דוד שלא שוכח לבקר, וגם כשהוא אורח

לשטוף את הכלים ביסודיות הוא טורח

דוד של מוסיקה קלאסית שגם בעצם צייר

דוד שיודע אין סוף וזוכר כל דבר

דוד של מתנות ששוות זהב

דפי הניילון שכל כך היינו רוצים עכשיו...

אופני מרוץ וגם כאלה עם פנס דינמו מלהיב

ותיק גדול עם מנגו לבוגרשוב בתל-אביב
וגם בפרדס שליד הכביש חיכה לנו מנגו משובח
שאהבנו ובסבלנות חיכינו לו כל כך...
פטיפון – אמת!!

ושולחן פינג-פונג ששימחו עד לב שמיים
דגים נדירים עוד ועוד שהגיעו בשקית עם מים
ובצבא כל הגדוד חיכה לחבילת הממתקים של
הדוד

מהטעימים והמשובחים ביותר עם טעם של עוד...

אתה שאול הדוד המיוחד שהוא רק שלנו
וכמה כיף לנו עכשיו כשאתה איתנו...

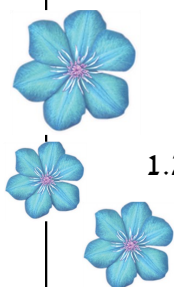
מכל הלב איחולים לבביים וחמים

לשנים של שלוה ורגעים נעימים

שפע של בריאות נחת ושמחה

באהבה גדולה – כל המשפחה!

נכתב ליום ההולדת 80 והוקרא בלווייה 1.2.2016

מכתב לשאולי

צער ירד עלי אתמול בבוקר כאשר חנה טלפנה. שאולי ואני בידידות רבת שנים (שאולי זה שם חיבה). בהיותי מטפלת בבתי הילדים היה מופיע שאול מהפרדס ומהמנגו עם ערימת פירות. ומיד נוצר איזה קשר מיוחד שנמשך ונמשך שנים רבות. שאולי נודע בחריצותו רבת השנים בעבודה.

בתחילת מחלתו התפניתי לעזור ולו במעט. חדרו היה דל, ספרים, חוברות מקצועיות, פטיפון ותקליטים. היינו שומעים מוסיקה קלאסית ומדברים עליה. בקנאות שמר על חפציו ואין איש שנכנס לחדרו.

כשמחלתו התקדמה ופגעה ביכולותיו, עבר לדיור מוגן בהוד השרון, ואני אתו בליווי. כשנסגר המקום הועבר שאול ל"בית בכפר" בכפר-סבא. סידרתי לו חדר נחמד והיה חביב והאינטליגנט של המקום. פה הוא נפרד מהטרנזיסטור הקטן שליווה אותו הרבה שנים.

לאט לאט הפסיק לקרוא ספרים והסתפק בעיתון. הכל נעשה קשה יותר, המצב הפיזי הדרדר מאוד, וגם המנטלי. בשיחות נפש שהיו לנו סיפר לי על משפחתו, על ילדותו והוריו, על בן-שמן. ניסיתי לעודד אותו, ומאידך הרגשתי שמצבו ירוד. לפי בקשת משפחתו עשינו לו מעבר חשוב לדיור מוגן בעין-שמר. הקרבה למשפחתו הרימה את המורל. באו הרבה לבקרו והנעימו את זמנו.

בעין-שמר יש פינת חמד ופינה חמה ושמה "בית דורות". בית לאוכלוסייה מבוגרת שעוטפים באהבה ובחום ונותן להם טעם לחיים הלא כל כך יפים. צוות מקסים. אני מלאת הערכה ומודה לקרן המנהלת ולכל הצוות המסור.

אני חייבת לספר על אהבת שאולי למשק. בביקורי אני צריכה לספר מה נעשה במשק, בענפים. החברים שעוד זכר. כאשר חברים נפטרו הוא פשוט פרץ בבכי. "ועלון הבאתי?" העלון היה הדבק שלו למשק.

אני ובוסיק בטיולים שלנו, כל החבורה ידעה שאני מחפשת מתנה לשאול והחדר שלו מלא חפצים יפים מהעולם.

בשבוע שעבר בביקורי שאולי היה בסדר. יצאנו החוצה לשמש המתעתעת ונפרדנו כרגיל בלהתראות.

מסכת חייו של שאולי הייתה לא פשוטה. שנותיו האחרונות לא האירו לו פנים. נפטר מוקף במשפחתו ואני עצובה.

ינעמו לך רגבי אדמת ניר-אליהו.

למשפחה נשמור על קשר והרבה בריאות,

לנצ'ו ניר

גדי סלע עם הטרקטור המפורסם

מטע המנגו הצעיר

שאול ברן – הספד

לאח **אמיתי**, בני משפחה חברים ואורחים: **שאול** נולד ב-13.10.1935 הבן הראשון של גן השומרון והגיע לקיבוץ כבודד במרץ 1958. לאחר תקופת מועמדות התקבל לחברות באסיפה ב-29.6.1960.

בראשית שנות ה-60 התמנה לתפקיד חצרן בתי-הילדים וב-1965 החל לעבוד במשתלת ההדרים – שהייתה אז מהענפים הרווחיים במשק – שם למד את מלאכת ההרכבה ונטיעות המילואים. באותן שנים נבחר לכהן בוועדת ערעורים, בוועדת עבודה ובוועדת תרבות – במסגרתה היה אחראי על מחסן התרבות, התקליטייה וערבי המוסיקה – קידם פרויקט "ספר לחבר" ובהמשך הביא למהפיכת "עיתון לכל חבר כרצונו", שחולקו מעתה לתאי-הדואר כאשר פתקית צבעונית סימנה לדוור איזה עיתון יחולק לכל תיבה - על כך קיבל ציון לשבח מהחברים בעלון "בניר". בתווך היה חבר בצוות מדריכי "המסגרת" והדריך בעכו ובעפולה. ב-1972 מונה לאחראי על "חדר הטלוויזיה" בקיבוץ – בשנים אלה היה גם שותף קבוע במקהלת ליל-הסדר במשק.

החל מ-1973 עבד ברציפות במטע המנגו: בהשקיה, בטיפולים, הרכבות ונטיעות - הוא התמקצע והפך למוביל בתחומו: שאול התמסר לטיפול במחלת "עיוות התפרחות במנגו", מחלה שפגעה במטעים רבים, והיה עובר במשך עונת הפריחה עץ במטע – עוטף את התפרחות הנגועות בזהירות, על מנת שלא תתפזרנה ותמשכנה את מהלך ההדבקה, ושורף אותן במרוכז. כאחראי על המנגו גייס את ילדי חברת-הילדים לאיסוף הפרי ומיונו, במערך המיון שנרכש והותקן ליד חדר האוכל הישן, וב-1983 הוביל עם **אשכול** ז"ל החלפת זנים במטע המנגו. הרבה בזכותם הפך המנגו למשך שנים רבות לגידול הרווחי ביותר במטע. כאחראי על המנגו היה דואג שאול להביא פירות לחברים המבוגרים ולהורי החברים הקשישים. טרקטור ה"מאן" הישן, שהיה מניע בדרדור מהירידה של הלול, שימש אותו באופן צמוד וזכה לכינוי "הטרקטור הירוק של שאול". בתקופה זו התוודענו אליו נערי חברת הילדים ונוצר קשר בלתי-אמצעי: דבקתו של שאול בעבודה בצירוף סיפורים מהעבר יצרו לו בקרבנו הילה אגדית של חשאיית ודבקות במשימה לצד סגפנות קיצונית. בעינינו היו הוא ואשכול זוג חברים וותיקים אשר שימשו דוגמה לעבודה עברית חקלאית גם בגילם המתבגר. באופן אישי כעובד המטע ביקש שאול להעביר לי את רזי המנגו – וגילה לי במטע המנגו הוותיק היכן מצויים העצים הייחודיים שהובאו על ידו כניסיון לפיתוח זנים חדשים ובהם הפאהירי, האירווינג, צריפין 66 ועוד זנים – שמעולם לא הצליחו מסחרית אך טעמם עלה אפילו על המאיה הידוע של ניר אליהו.

במהלך שנות ה-90 החלה בריאותו להתדרדר עד שנאלץ להפסיק לעבוד. שאול סבל ממחלת הפרקינסון ומחלות רקע נוספות שהקשו מאד על חייו, והוא הסתגר בחדרו - זכור לי גיוס שביצענו לאחר הצבא על מנת לפנות את מעטה הצמחייה העבות שטיפס על "מבנה הרכבת" בו התגורר ואיים להכניע את גג האזבסט תחת כובד המשקל. בהמשך נזקק לשירותיו של עובד סיעודי עד שבשנת 2001 נאלץ לעבור להתגורר ב"בית הדר" שבהוד השרון, לאחר מכן עבר בשנת 2005 ל"בית בכפר" בכפ"ס ובשנים האחרונות הועבר לבקשת משפחתו לבית הסיעודי בקיבוץ עין-שמר, שקרוב למקום מגורי המשפחה בגן-השומרון. בכל השנים הללו ראוי לציין את **לנצ'ו** שהתמידה לבקרו באהבה ובמסירות, התלוויתי אליה מספר פעמים מתוקף תפקידי, ביקורים שהיו קשים – בעיקר לנוכח הפער בין מצבו הגופני המדורדר והמתדרדר לצלילות מחשבתו עד לשנים האחרונות: שאול היה מקבל מלנצ'ו עלונים ופרוטוקולים של המזכירות והאסיפה ושומר למעשה בדרך זו על קשר עם המתרחש בקיבוץ – הוא שאל והתעניין והיה מעודכן עד לפרטים הקטנים ביותר: לידות, מי התגייס לצה"ל, מי יצא ללמוד ועד לחילופים של בעלי תפקידים ותהליכי שינוי שעברו על הקיבוץ וכן היה מרבה בקריאה.

בשנים האחרונות החמיר מצבו הרפואי והוא נזקק להתאשפז מספר פעמים בבתי חולים. כולנו תקווה שעתה הסתיימו ייסוריו של שאול והוא חזר לאדמת קיבוצו שאותה עיבד שנים כה רבות. נוח על משכבך בשלום שאול, וקבל התנצלותי על שלא מצאתי את הכח לבקרך יותר בערוב ימך -

נימרוד בשם בית ניר-אליהו

השתתפות באבל

מערכת בניר מבקשת להשתתף באבלם של
יעל בורנשטיין ובאבלם של כל בני המשפחה על מותה של האם - הסבתא
שרה שפירא ז"ל.

יאיר בליץ (מנהל הקהילה) ובני משפחתו על מותה של האם לאה בליץ ז"ל

ובמעבר חד :

צוות לידה מבקש להודות לרבים ורבות, טובים וטובות - כשאנו שומעות שהרגע המיוחל
הגיע ושהיילוד השמח הגיח לעולמו ולעולמנו - מייד נערכים מבשלים ומבשלות, אופים
ואופות, לפנק ולעזור להורים בימים הראשונים.

וגם רצינו להודות לכל מי שתורם בגדים, ריהוט, משחקים וחפצים עבור משפחות היולדות.

ולא נשכח את הנהלת הקהילה שאישרה לנו מחסנון עבור כל זאת.

ובנימת סיום לכל מי שיש עגלול (מימי הקיבוץ של פעם) שישמח לראות תינוק בתוכו, נשמח
לתרומתו.

אסנת סלע ירון, תמי גלילי ופזית ראובני

The English corner

“Know thyself”

Socrates

And other philosophers around the world

“דע את עצמך”

ביטוי שנחרט על גבי קיר המקדש של אפולו בדלפי. סוקרטס ראה בחקירה
של האדם את עצמו ואת העולם, כדרך נכונה לקראת עשיית הטוב.

מגישה : **מישל ביוקאורל**

משולחנו של מנהל הקהילה 29/02/2016

חברים וחברות יקרים,

על סדר היום הציבורי והאישי בקהילה מונחים נושאים חשובים רבים ומגוונים.

כדרך הטבע של כולנו, הנושא הפרטי של חבר, בן או מרכז ענף, לעולם יהיה עבורו הנושא הדורש את מלוא תשומת הלב המיידית. כל אחד מבקש פתרון מהיר, וככל שניתן בהתאם לצרכיו והבנתו שלו. הפניות, הבקשות, הצרכים והנושאים השונים נשמעים על ידי בקשב רב ואמפתיה, ותוך כך מטופלים, מקודמים ומובאים לסדר היום. כל זאת תוך ראייה של התמונה הכוללת והצבתם, החוזרת ונשנית, בסולם סדר העדיפות.

להלן סקירה של נושאי הליבה שנמצאים על סדר היום הציבורי ומגיעים אל שולחני ואל שולחן הנהלת הקהילה.

תקציב קהילה 2016 –

עיקר ישיבות הנהלת הקהילה בשבועות האחרונים מוקדשות לדיונים מפורטים במרכיבי תקציב הקהילה לשנת 2016. בשלב הראשון הכינו והציגו מרכזי פעילויות וענפים את יעדיהם לשנה הנוכחית ואת הצעת התקציב שלהם בהנהלת הקהילה. חברי הנהלת הקהילה התייחסו בישיבה לכל פעילות ולכל ענף. בשלב שני, לאחר ההערות, עובד שוב התקציב על-ידי מנהלי הענפים והתקציבים, עם מנהל הקהילה, ובליוי המקצועי, המסור והיסודי של **מיכל זליגמן**. (אשר לא משאירה אבן על אבן ומספר ללא תימוכין).

בתקציב מובאות לידי ביטוי המלצות מצוותי אד הוק שהוקמו ע"פ החלטת האסיפה בדיוני התקציב של 2015. (מיסוי, רכב ציבורי, סל אחזקת הדירות).

בכוונתנו להציג את התקציב לאסיפה לעיון ראשון והתייחסויות, כבר באמצע מרץ 2016.

פתרונות דיור צעירים במציאות הקפאת הבניה –

נושא זה מהווה אחד הנושאים המהותיים והחשובים שנמצאים על סדר היום, וללא הפסקה. הנהלת ענף הדירות שהחלה לעבוד זה לא מכבר, עוסקת בנושא באופן אינטנסיבי. אל יו"ר הוועדה, **דניאל מדר**, ואלי זורמות פניות של בנים, הורי בנים, בנים שגרים בקיבוץ ונדרשים לדיור מתאים ככל שהרחיבו את התא המשפחתי שלהם, בנים שגרים מחוץ לקיבוץ ומשוועים לחזור הביתה עם משפחתם ועוד...

הנהלת הדירות בוחנת את הפניות וחלופות הפתרון הקיימות, ומקדמת חלופות פתרון ככל שניתן, תוך ניסיון לתת מענה רחב לכלל הפניות והצרכים, והיצמדות לקריטריונים שהונחו בהחלטות קיבוץ והנהלת קהילה. בין הפתרונות:

תוספת חדר שלישי כממ"ד (בניית שני הממ"דים הראשונים צפויה לצאת לדרך בימים אלו. הסבת קרוונים למשפחתיים (הוגש לאישור ציבורי בתכנית ההשקעות שתובא לאישור ציבורי).

במקביל, מתקיימת עבודה נמרצת בהובלת **נימרוד** ובליוי ייעוץ מקצועי ומשפטי מול המנהל לקידום חלופה לקבלת היתרי בניה.

איתור מנהלת מחליפה לחנה קובלסקי בניהול הגיל הרך –

לפני מספר חודשים הודיעה **חנה** כי היא מבקשת לסיים את עבודתה כמנהלת מערכת חינוך הגיל הרך. מאז, נעשים מאמצים משולבים של מנהלת מש"א, מינהלת החינוך ומנהל הקהילה לאתר מנהלת מחליפה. פורסמו מכרזים ומודעות דרושים בתוך ומחוץ לקיבוץ. מועמדת חיצונית שאושרה כבר בשלב מאד מתקדם בתהליך, לפני כחודשיים, הסירה את מועמדותה והתהליך חזר לתחילתו. כידוע, אנו בעיצומה של שנת עבודה ומאד קשה לאתר מועמדים פנויים. בימים אלו, נראה לנו כי אנו בתחילת תהליך עם מועמדת ראויה נוספת בתקווה שתתאים.

"מקומי" אפליקציית הודעות בקהילה

כחלק מהסקת המסקנות מאירועי סופת אוקטובר 2015, עלה צורך מובהק לאמצעי להעברת הודעות ומסרים בעת חירום.

"מקומי" היא האפליקציה העדכנית והמתקדמת ביותר בתחום העברת הודעות בקהילה. היתרון באפליקציית "מקומי" היא שכאשר אין חשמל או תקשורת מחשב, המערכת פועלת וניתן להמשיך להעביר מסרים ישירות מהטלפון באמצעות האפליקציה ורשת האינטרנט הסלולרית.

הודעה למי שאין ברשותו טלפון חכם תתקבל כהודעת SMS, ומי שאין לו טלפון נייד יקבל את ההודעה לדוא"ל האישי שלו. הכל מנותב אוטומטית ע"י האפליקציה.

בעלי תפקידים הנדרשים להעביר הודעות בעת חירום יקבלו הרשאה ואפשרות לעשות כן. בעתות שגרה המערכת משמשת את הקהילה כפי שכבר ניתן להרגיש ולהיווכח. את הנושא מתפעלת המזכירה הטכנית **סמדר** בליווי של אחראי האינטרנט **דור**.

חשוב שחברים רבים ככל שניתן יתקינו את האפליקציה ויקבלו באמצעותה את ההודעות, כיוון שבדרך זו עלות ההודעה זניחה ואינה מוגבלת בגודלה, ואילו מחיר המיסרונים יקר, והפער משמעותי מאד.

שנדע כולנו ימים יפים, אביב פורח וחיוכים לרוב,

יאיר בליץ

ומן המקומון של אזור זכרון-יעקב:

זמרת האופרה הזכרונית הילית צוק ריגשה את חברות וחברי ויצ"ו זכרון יעקב

בארוע השנתי במופע בלתי נשכח

הבראנץ' השנתי של ויצ"ו ממשיך מסורת רבת שנים, כאחד מרגעי השיא בחיי הקהילה בזכרון יעקב. השנה, זמרת האופרה מזכרון יעקב, **הילית צוק**, הופיעה בהתנדבות למען חברות וחברי ויצ"ו במופע ישראלי ייחודי. בתוכנית, הילית צוק ביצעה בקולה הקטיפתי שירים עבריים בביצוע אמנותי אופראי. הפסנתרנית סבטלנה קרדיאקו לוגוב הפליאה בנגינת הפסנתר. ברקע, הוקרן מיצג וידאו שנערך במיוחד עבור קונצרט זה. הקונצרט, כולו מחווה ייחודית למלחינים ויוצרים שעלו מאירופה ויצרו תרבות עברית חדשה על ידי שילוב מוסיקה קלאסית אירופאית עם מנגינות מזרחיות ומוטיבים יהודים מסורתיים שהיו חלק מההוויה של התושבים בארץ ישראל.

הילית צוק: "אני מאוד שמחה ונרגשת להיות פה איתכם היום ולחגוג כתושבת המקום את חג האור, חג החנוכה. החזון של ויצ"ו כתנועה ציונית בינלאומית א-מפלגתית ועצמאית כלכלית - של נשים מתנדבות בעיני זו עשייה מבורכת. ויצ"ו מובילה לשינויים למען שיפור החברה בישראל, תוך דגש על קידום מעמד האישה, שוויון בחינוך, רווחת המשפחה ותמיכה באוכלוסיות חלשות, מטרות אלו מאוד קרובות לליבי. הפעילות של הסניף בזכרון יעקב שמרחיב את העשייה ההתנדבותית ביישוב ראוי לכל שבח".

יו"ר סניף ויצ"ו, זכרון יעקב, ברכה דנוס: "אני מאוד שמחה שהצלחנו השנה להביא מופע ברמה בינלאומית, תודה רבה לכל המתנדבות והמתנדבים שלנו שתורמים לנו כל ימות השנה, תודה רבה לחברות הועד, אני מודה לראש המועצה מר אלי אבוטבול שבכל פניה שלי לסיוע נרתם למשימה, תודה מקרב לב לזמרת שלנו הילית צוק שתרמה פסנתר עבור בית ויצ"ו ועשתה רבות עבורנו".

הילית צוק הלא היא הילית הררי בתם של רחלי וגיורא.

גאוה מקומית !!!

משולחנו של יו"ר ההנהלה הכלכלית

עדכון בפתח שנת 2016

פלסטניר

בתאריך 17.2.2016, נחתם ההסכם עם המשקיע החדש בפלסטניר, מר **אהרון פורס**. על-פי הסכם זה הוא רכש 50% ממניות פלסטניר שהיו מוחזקות ע"י בנק דיסקונט, בהליך חדלות פירעון של חברת פלורנס, שהחזיקה במניות עד שנקלעה לחדלות פירעון. במסגרת ההסכם, נערך מחדש החוב של פלסטניר ויוסרו כל הערבויות של הקיבוץ לפלסטניר.

אני רוצה להודות לכל מי שעסק במלאכה שהייתה רצופה בעליות ומורדות והביא לסיום המוצלח של העסקה: מניר אליהו – מנהל העסקים **רפי קורדובה**, מנהל המפעל **גדי מאור** וחשבת המפעל **יסמין זולטי**. ליוו את העסקה מבחוץ – בנקאית ההשקעות **אורית הימל**, עורכי הדין **רמי צידון ומיכל פוקס**. יו"ר פלסטניר – **עמיאל שדה**.

בימים אלה אנו שוקדים על הוצאת רישיון עסק לפלסטניר והשלמת העסקה עם המינהל.

רון 2000

הרפת היא הענף החקלאי המרכזי שלנו, ולכן ארחיב במעט את הדיווח. כפי שנמסר בעבר, מחלת הברוצלוזיס ממשיכה לגרום לנזקים משמעותיים ברפת, שעיקרם ההפלות של עגלות הרות. נצטרך למכור גם את העגלות ששרדו את ההמלטה/ההפלה. עד עתה הושמדו כ- 300 פרות, עגלות ועגלים, ונשפכו כ- 100,000 ליטר לשפד"ן. המעקב והניטור נמשכים. צוות הרפת בראשות **עומר לוינסון** היו"ר **וערן ארז** המנכ"ל ממשיכים לבצע את המהלכים הנדרשים לשינוי המצב. אנו כחלק מהשותפים, מחזקים את ידי הצוות שעושה ימים כלילות להיאבק במחלה ובהשפעותיה.

במסגרת מאמצים אלו, התקיימה ישיבה עם אנשי המקצוע בענף וסוכם על דרכי פעולה נוספות למניעת ההתפשטות וקבלת תוצאות בדיקה מהירות. עד עתה התקבלו רק חלק מהפיצויים בגין השמדת הפרות הנגועות ואנו מטפלים בקבלת מלוא הפיצוי.

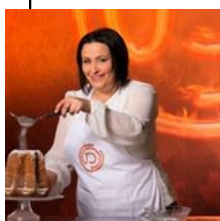
במקביל ממשיכים בהקמת מכון החליבה החדש. חברת אפימילק החלה בהרכבת הציוד במכון החליבה, ובמקביל נשלמות עבודות מים, מסגרות, טיח, צבע ושאר העבודות.

כתוצאה מהמחלה ומהורדת מחיר המטרה לליטר חלב, אנו מצפים לשחיקה בהכנסות הרפת ופגיעה ברווחיות. יש לציין כי למרות שמחיר המטרה לליטר ירד ממחיר של 2.34 ₪ בשנת 2013, עד 1.95 ₪ לליטר בשנת 2016 ושחיקת מחיר הבשר באופן משמעותי בעקבות יבוא אגרסיבי, השכילו אנשי הצוות לשמור על הרווחיות ואף להעלות את ההכנסות והרווחיות מדי שנה עד 2016.

כרגע יש מספר נושאים המטילים צל על היכולת של רן 2000 להעביר לבעלים את הסכומים שהועברו עד סיום 2015. קיימת אי ודאות בנושאים הבאים: קבלת הפיצויים, המשך ההדבקה ברפת, היכולת לייצר את מכסת החלב שלנו, ומחירי התשומות - בעיקר המזונות.

מעדניר וחדר האוכל

כפי שכולכם יודעים, נערך שיפוץ מסיבי למעדניר במקביל לאימוץ קו אסטרטגי חדש של הפעלת המעדניר והמטבח. נעזרנו ביועץ **איתן תגר**, **בנוף עתאמנה אסמעיל** (זוכת מסטר שף) ו**בקרן בן-חקון** מנהלת המטבח לבניית קו מוצרים חדש. יצאנו לדרך חדשה, ובינתיים המעדניר עומד יפה בציפיות ההכנסות. במקביל אנו ממשיכים לבדוק אפשרויות ליעול עבודת המטבח וחדר האוכל ומציאת שווקים נוספים. עדיין נותר לטפל בעקב האכילס של התאגיד והם ההפסדים הכבדים של תפעול חדר האוכל

לרבות הסבסוד העמוק של המנות לחברים. שנת 2016 תהיה שנת מבחן להבאת תפעול המערכת לאיזון כספי. כיום הגירעון מכוסה ע"י תאגיד האחזקות שגם מסייע בתזרים השוטף.

על המלאכה מנצחים **ליזה בוחסירה** שהחליפי את **אלי ביוקאורל** בניהול ענף המזון ו**אבי וינטר** מנהל המעדניר.

אזור מבני משק

במחצית השנייה של 2015 שילמנו למנהל את החוב בגין שימושים שאינם מותרים במבני המשק שאנו משכירים ובקשנו להוון את אזור ו' של מבני המשק (אזור הלולים). עד עתה עמדנו בכל הדרישות ואנו ממתינים לדיון והחלטת המינהל. השכרות מבני המשק משמש כאחד מהעוגנים הכלכליים של הקיבוץ, ויש חשיבות רבה בביצוע העסקה עם המינהל כדי להבטיח מקור הכנסה קבוע ואמין ללא התערבות חיצונית של המינהל. הסכומים שנוציא על תשלום דמי ההיוון למינהל ושיפוץ המבנים הם גבוהים ותידרש לכך היערכות מיוחדת והרבה יצירתיות.

מלווים את התהליך המורכב צוות המקרקעין של הנהלת העסקים – **אמיתי שפירא, עמית ויינברג, קוני פנר ונימרוד מדר**.

ומילה טובה אחרונה **לשלומי קרומן** שאחראי על הגביה משוכרי המבנים של המשק והפך את הגביה המורכבת לסוג של אומנות.

עדן

למרות הירידה בכמות המשתתפים בחתונות בשנה הקודמת, שמרה עדן על רמת רווחיות טובה והשכילה להגדיל את מקורות ההכנסה. בסוף השנה נכנס לתפקידו היו"ר החדש של עדן – **איתן תגר** (שהיה היועץ של הגן) שהחליף את **סטיבן לובל** שתרם הרבה שנים מניסיונו לפיתוח הגן. בשנה הקודמת המשיכנו להשקיע בגן כדי לעמוד בשורה אחת עם הגנים בליגה שלנו. ההשקעות העיקריות הם במטבח, בתאורה ובסגירת החורף (האדריכלית, **רווית קושיצקי**). יש רעיונות נוספים לפיתוח נוסף השנה ונקווה להמשך הכנסות ורווחיות טובה.

על המלאכה מנצחים כרגיל **עוזי בארי ואיתן תגר**.

בית סיעודי

במסגרת פיתוח המקרקעין של הקיבוץ, אושר החודש באסיפה להמשיך בתכנון שינוי הייעוד של הקרקע לצורך הקמת הבית הסיעודי. בית מתוכננים שלוש קומות ושש מחלקות והוא מיועד לכל עם ישראל. משרד הבריאות אישר את הפרויקט ואת מיקום הבית (אזור המתבנים של הרפת) ונצטרך לגייס גם מימון לכך.

ענפי שירות (חשמליה, מים, מסגריה, בניין, נוי, מוסד)

ענפי השירות ממשיכים לעשות עבודה קשה מול החברים והתאגידים תוך שמירה על איתנות ויציבות כלכלית. מלאכה שלעיתים אופייה אינו מתגמל ואינו מביא לידי ביטוי את העבודה הרבה שכרוכה במתן שירות ומענה לחברים. הסופה שחלפה בקיבוץ לפני מספר חודשים הביאה לידי ביטוי את המקצוענות המסירות ללא גבול של שעות עבודה וההשקעה של העובדים בענפים אלה ובמיוחד **יעקב שקד, יוסי לוי, הווארד הורביץ ויהודית מדר**, ואשר כתוצאה מכך, המשק חזר לתפקוד מלא במהירות ובאופן המיטבי האפשרי. אני שולח לחברנו (וחברי האישי) שקד שעבר אירוע בריאותי לא פשוט וחוזר במהירות מפתיעה לאיתנו ולתפקוד.

לא סוד הוא שיש חשש כבד כי לא נוכל להפעיל בעתיד את ענפי השירות ברמה הגבוהה שאנו מורגלים (ובמיוחד, חשמל, מים ובנין) ללא כניסת כוחות חדשים של בנים שמוכנים להירתם לנושא ולבנות מסלול קריירה מקצועית ומחויבות בענפים אלה. בנים שיחפצו בכך, יקבלו מההנהלה הכלכלית סיוע בלימודים מקצועיים ככל שיידרש ושכר מתגמל.

יזמים ועצמאיים

בשנה הקודמת עברו היזמים והעצמאיים לטיפול האחזקות. נערכו פגישות עם מרבית היזמים ואנו עומדים להיפגש גם עם העצמאיים להבנת הצרכים וקביעת גבולות המגרש. לאחר שנסיים נגבש מתווה שיובא לאישור.

הנהלות

כל הפעילות הזו לא היתה יוצאת לפועל באופן מוצלח ללא עבודתם והשתתפותם הפעילה של החברים בהנהלות השונות של התאגידים, ואני רוצה להודות לכולם על המסירות להצלחת החזון המשותף של קידום ניר אליהו לעתיד כלכלי טוב יותר שמשמעותו תרומה רבה יותר לרווחת כלל החברים. ואי אפשר לסיים ללא מילות הערכה חמות לרפי קורדובה מנהל העסקים, המנוע של הפעילות העסקית שלנו וגורם מרכזי בהצלחת המערכת וקידומה.

חקלאות - מטעים וגד"ש - מידע יימסר בדו"ח הבא.

יעקב (גוץ) אברהמי

יו"ר ההנהלה הכלכלית

דור צעיר ברכות ועדכונים

כרגיל, הצעירים יוצאים וחוזרים, רואים עולם ומתנסים בהרפתקאות וטיולים ברחבי הגלובוס, וגם חוזרים ומשתלבים במסלולים "ממוסדים".

^ **בת אל מאור** שמתחילה בימים אלה את הטיול הגדול במזרח - נסיעה טובה, טיול נהדר, מחכים לשובך בשלום.

^ **עמיחי קורדובה** פינה מקום לבת אל, ושב הביתה אחרי שהות ממושכת בהודו. שתהיה לך הצלחה גם בשגרה, ושתמצא הרבה עניין בעיסוקיך המקצועיים.

^ **עידן בורץ וחברתו גל** יצאו לדרום-אמריקה, לטיול הכולל הרבה טראקים בהרים הגבוהים, וגם פינוקים אצל המשפחה שגרה שם. כשתחזרו תצטרכו להשלים היכרות עם כל התינוקות שנולדו במשפחה (!). מחכים לשובכם בשלום.

^ **שגב לוינסון ודפנה וקסלמן** ארזו את כל חפציהם שהצטופפו בחדר הקטן, והעבירו אותם לדירה שכורה ברמת-גן, מרחק הליכה מ"שנקר" שם לומדת דפנה. שגב לומד במכללת אריאל. בהצלחה לשניכם, ומקווים שיימצא לכם בעתיד בית יותר מרווח בקיבוץ.

^ **אלה רפפורט וחברה זן** יצאו אף הם לכיוון המזרח, לספוג את ריחותיה ויופיה המיוחד של הודו. תיהנו מכל רגע ותשובו בשלום הביתה.

^ **גל (ליבנה) ואוהד ירון** העתיקו את מגוריהם להרצליה. גם להם כבר היה צר המקום. בתקווה שתתחדש הבנייה ונזכה לקבלם כחברים בקיבוץ.

^ **עפרי בארי** סיימה את לימודיה בקלינאות תקשורת. (נשארה רק בחינה ממשלתית כדי לקבל את התואר הפורמלי). משום-כך ירדה מירושלים לתל-אביב, שם תתחיל בעבודה. בהצלחה מכולנו!

^ **יותם ברלס ושירז לביא** - או-טו-טו מתגייסים לצה"ל, ומותירים את ענף המזון במצב קשה!!! בהצלחה לכם ילדים יקרים, שירות מעניין ומשמעותי, וחזרה בשלום הביתה. לרותי ואייל, לאיילת וירמי - בתקווה שלא יהיה לכם קשה מידי...

^ **אביב קציר** השתחררה מצה"ל לאחר שירות קבע כקצינה. אחרי תקופת צינון (או חימום) קצרה, ממריאה לניו-זילנד הרחוקה, לאיחוד משפחות, עבודה וטיולים. מאחלים לך חיים אזרחיים נהדרים וכיף בטיול. אנחנו כאן מחכים לכל הקצירים.

מוסרת, מעדכנת ומברכת: **מרים שקד**

מתוך ערב מחווה לשירי אריק איינשטיין

בעיצומו של החורף, נערך בקיבוץ ערב תרבות מושקע ויפה, במלאת שנה למותו של אריק איינשטיין. במהלך הערב נחשפנו לסיפור עצוב, מרגש, ומנכיח את אישיותו הייחודית של היוצר והזמר האהוב. להלן הדברים שהשמיעה **צילה גרין**, אמה של **עידית זר**:

בננו **שי** נפל בשנת 2000 בעת שרות מילואים והוא בן 29. היה מעצב גרפי, ועבד כארט דיירקטור בחברת פרסום גדולה.

בן דודו ואחייני, **בועז**, החליט להנציח אותו בשיר ופנה לחברו, **דודו אשכנזי**, שכתב שירים והכיר את שי. דודו כתב את השיר "**שי לשי**".

בועז פנה ל**אריק איינשטיין**, שלח לו את השיר וקטעי עיתונות על שי. למחרת אריק התקשר לבועז נרגש כולו וסיפר: לא ישנתי כל הלילה, בכיתי, כ"כ התרגשתי מהכתבות ומדמותו של שי.

גילינו אריק רגיש כל כך. אריק ביקש להפיק את השיר בהתנדבות. באותה תקופה אריק הפיק עם **מיכה שיטרית** את הדיסק "שמש רטובה" באולפני יזהר אשדות. אריק רתם את מיכה שיטרית להלחנת השיר והפקתו באולפני יזהר אשדות. השיר פתח את התכנית הראשונה בגלי צה"ל ביום הזיכרון: "לחיות את עצמם".

מאז נוצר קשר אישי ומתמיד בין בועז ובינינו לבין אריק. נהגנו לכבד איתו בכל ימי ההולדת שלו בזר פרחים וביקורים. אריק נהג תמיד להתקשר, לשאול לשלומנו. ביקש תמיד להזכיר לו את שמות בני המשפחה. באחת הפעמים סיפר לי על מאור עיניו שהולך וכבה. בקשתי למצוא לו מומחה בתחום לעזור אך הוא סרב בתוקף.

ב-15 שנותיו האחרונות, הייתה לו עשייה מוסיקלית פחות מוכרת. אריק עבד על כיווני מוסיקה חדשים, שרצה להביא לעולם המוסיקה והפיק דיסקים עם אמנים לא מוכרים ורצה שיפרצו קדימה.

אריק! היית לכולם סמל הזמר העברי, יוצר ענק, גיבור תרבות!

בשבילנו היית, סמל הצניעות, רגישות ורוחב לב!

זוכרים אותך באהבה!

צילה, משפחת גרין וזר

שי לשי

אריק איינשטיין

מילים: דודו אשכנזי
לחן: מיכה שיטרית

שי לשי נקדיש זה השיר
והשמש תזרח וביחד נשיר
שי כמו תמיד תמשיך לחייך
כי אנחנו שכחנו כבר איך

בשמים מלאכים
לפניך שי מחייכים
ולנצח נצח נצחים
שי אותך רק משבחים

שי לשי נקדיש זה השיר...

יום ב', ו' בחודש אב
שנת תש"ס תחלוף בדמי ימיו
עשרים ותשעה אביבים
ואין מזור לכאבים

קאט! סרט חיים נקטע
הלהבה עדיין לא כבתה
נר דולק, נר נשמה

על מה ולמה, על שום מה!?

מן הארכיון - מזכיר הקיבוץ והמזכירות

הנהלת קהילה כפי שאנו מכנים אותה היום, נקראה בעבר "מזכירות", והיא הוועדה החשובה ורבת הסמכויות ביותר. כפופה ישירות לאסיפת החברים ואחראית בפני החברים לביצוע ההחלטות שבתחום האחריות של הקהילה.

אחראית לביצוע מדיניות הקיבוץ כפי שהוחלט, אחראית לתיאום בין הוועדות השונות, מייצגת הקיבוץ כלפי מוסדות חוץ ומוסדות התנועה.

הנושאים בהם עוסקת מגוונים ביותר: מענייני הפרט ועד הדאגה לתפקוד המקום על מישוריו הרבים.

המזכירות מונה 7-9 חברים הנבחרים לקדנציה בקלפי למשך 4 שנים. בראש הנה"ק נמצא **המזכיר** שעליו מוטלת האחריות לניהול ולביצוע התקין לקיום החלטות הקהילה. **מנהל הקהילה** נבחר בקלפי לקדנציה של 4 שנים עם אפשרות לקדנציה נוספת.

עם ההחלטה בשנה שעברה על שינוי המבנה החברתי, המשרה פוצלה לשניים: אחד שעוסק יותר במדיניות וקשרי חוץ והינו יו"ר, והשני בדגש יותר פנימה - מנהל הקהילה - ומהווה גם כתובת לפניות החברים.

הרבה השתנה בעבודת המזכירות - הנה"ק במשך עשרות השנים. חלק מכך נובע מתוצאות השינוי כאשר הפרט אחראי יותר לעצמו, לניהול ענייניו, האסיפה עוסקת בפחות תחומים ומתכנסת פחות פעמים. (בעבר הייתה מתקיימת אסיפת חברים מידי שבוע). הדבר העיקרי נותר גם עתה והוא הדאגה לקיום הקיבוץ, הקהילה כגוף חי הפועל לרווחת חבריו.

עמיקם רגב

עוד מן העבר:

במשך 66 שנים, מאז הוקמה ניר אליהו, מנהלים את הקיבוץ מזכירים ורכזי משק. (אחרי השינוי השתנו מעט השמות) בסקירה קצרה גיליתי שבמשך 66 השנים כיהנו כרכזי משק רק גברים ואף לא אישה אחת. אצל המזכירים יש שיפור קטן - מתוך 66 השנים שחלפו כיהנו נשים ב - 9 מהן.

רק 9 שנים רק 5 נשים.

יצאתי לשמוע מה יש לנשים אלה לספר.

^א **שרה אנדרשי, לימים שרה קרוזו**, הייתה מזכירה כשנתיים אחרי העלייה על הקרקע.

שרה מספרת שעבודת המזכיר, בזמנו, נעשתה אחרי שעות העבודה. היא זוכרת שתפקידו של המזכיר היה לערוך את רשימת החברים ולמלא את כל הפרטים על כל חבר וחבר, ואם מדובר על רשימות, היה עליה לאסוף את מספרי הסנדלים של כל החברים כדי להזמין סנדלים ולחלק להם.

תפקיד נוסף של המזכיר היה לקלוט חברים חדשים, בודדים. היו הרבה בעיות של קליטה והתמוזגות. זכור לה שקליטה את **חיימקה סגל** ז"ל. הוא הגיע לקיבוץ מקיבוץ מעגן בלי לדעת מילה אחת בעברית. בידו היה פתק מקומט בו היה כתוב: "לא קיבלנו אותו בגלל קולו". (לחיימקה היה קול גבוה).

הייתה לה קופת ברזל ובה כסף מזומן. חבר שצריך היה לנסוע היה מגיע אליה לקבל כסף לנסיעה.

חברים שהחליטו להתחתן היו מגיעים אליה להירשם ולקבוע את מועד החתונה.

שרה טיפלה בבעיות חברתיות, ובסכסוכים בין חברים. היא עשתה זאת בעזרת המזכירות, שטיפלה גם ב"פנצ'רים" בעבודה. זכור לה דיון אחד שנערך במזכירות - האם לחלק לחברים בחדר האוכל חצי ביצה או ביצה שלמה...

^ **מרלן ובר**, שהייתה מזכירה ב-1976 וב-1977 כיהנה במספר תפקידים מרכזיים בקיבוץ. את תפקיד המזכירה אהבה פחות. היה זה תפקיד מתסכל, לדעתה, פחות מעניין ופחות מספק. היא הרגישה שבעלי התפקידים לא קיבלו אותה כמוזכירה כיוון שהייתה אישה.

^ **והדסה ראובני** כותבת:

ימי המזכירות שלי

במשך הרבה משנות חיי כתבתי יומן. דווקא בשנים שבהן הייתי מזכירה - לא כתבתי. מה שאכתוב בשורות האלה מבוסס רק על הזיכרון החמקמק, לא על זיכרונות כתובים.

אני נזכרת בפעם הראשונה שהציעו לי להיות מזכירה. היה זה **שמוליק אייל** ז"ל, מרכז ו. מינויים (הייתה פעם חיה כזאת), שבא להציע לי את התפקיד. הייתי אז אקונומית (הייתה גם חיה כזאת) והשיחה התקיימה על שק קמח באקונומיה שבחדר האוכל הישן, המט ליפול עכשיו. התפקיד היה כרוך בהרבה מגעים בבית התנועה והסברתי שאחת כמוני, שמזילה דמעות בכל פעם שאומרים לה מילה קשה, לא יכולה למלא תפקיד כזה. הוא השתכנע ועזב אותי לנפשי ולתפקיד הקשה של אקונומית בימים ההם.

בפעם הבאה הוצע לי התפקיד כאשר עבדתי כתמחירנית במפעל. אינני זוכרת את המועד המדויק. כמובן שהתגובה הראשונה הייתה התנגדות. צריך לזכור שבתקופה ההיא התפקיד היה כרוך בהרבה קשיים, הרבה ביקורת מצד החברים, ולא הייתה בצדו שום טובת הנאה. גם מילה טובה לא נהגו לתת. לא הייתה שום הכנה לתפקיד. לא קורס, לא ימי עיון, מספיק שהוועדה חשבה שאדם מתאים לתפקיד והוא נבחר באסיפה.

בסופו של דבר קיבלתי את דין התנועה, ללא מירכאות כפולות, ונכנסתי לתפקיד יחד עם **איז'ו**. היה ממש טוב לעבוד איתו, הייתה לי תחושת שותפות אמיתית. עד מהרה הרגשנו שצריך לשנות, אבל לא ידענו בדיוק איך ומה.

למי שגדל והתבגר, או הצטרף לקיבוץ במציאות של היום, קשה להסביר את המציאות של לפני מה שנקרא "השינוי". לא הייתה שום הפרדה בין חיי הקהילה ובין התנהלות המשק. כל דבר קטן כגדול הוכרע באסיפה, כולל נושאים אישיים כגון מי יצא ללמודים ומה ילמד. לא היה תקציב מוגדר לוועדות או לענפי המשק ולענפי השרות. הכל היה נתון לשיקול דעתו או לחסדו של מרכז המשק והגזבר, או של מרכז הקניות. וכך, למרכזי הוועדות הייתה אחריות – אבל ללא כל סמכות. ובדומה לכך לנותני השירותים השונים.

לא היה שום סיכוי שהאסיפה תחליט לקנות מכונת כביסה חדשה - כאשר ממול עומדת קניית טרקטור חדש לרפת או לשלחין. עד היום אני זוכרת את עצמי מתחננת בפני הגזבר שיקנה סנדלי אצבע לילדי הגן (הייתי אז מרכזת חינוך). לא פלא שאנשים לא רצו לקבל על עצמם תפקידים שדרשו מהם אחריות, אבל ללא הכלים הנחוצים למלא את תפקידם.

השינוי היה ממש מתבקש, לא רק בקיבוצנו, אלא גם בכל התנועה הקיבוצית שהתנהלה כך.

בשלב כלשהו נכנסנו לעבודה עם חברת "וקטור", שייסד **יהודה הראל** מקיבוץ מרום גולן, ומטרתו המוצהרת הייתה להביא לתהליך של שינויים בקיבוץ, להפריד את המשק מהקהילה. זאת הייתה התחלת השינוי שאת תוצאותיו אנו רואים היום.

אחרי שנתיים יצאתי מהמזכירות לטובת "משאבי אנוש", ועדה שצמחה כחלק מתהליך השינוי והייתה גורם חדש ומאוד משמעותי בחיי הקיבוץ. התחלתי בריכוז הוועדה הזו יחד עם **סמדר ירושלמי** ואני חושבת שזה היה התפקיד הכי מעניין ומאתגר, ושלמדתי בו הכי הרבה גם על עצמי וגם על אחרים, מכל שאר תפקידי בקיבוץ (חוץ מתפקיד המקשרת לחינוך מיוחד).

כשיצאתי לתפקיד במזכירות ויתרתי על הדבר שהכי אהבתי לעשות – עריכת העלון – והעברתי אותו לידיה הטובות והנאמנות של **מיקי לנגשטר** ז"ל.

חוץ מהעבודה עם "וקטור" האירוע הכי משמעותי בימי המזכירות שלי היה פרוץ מלחמת המפרץ. אף אחד מאיתנו לא ידע איך מתארגנים למלחמה המוזרה הזאת, עם המסכות והחדרים האטומים. אנשי הביטחון המוצהרים של הקיבוץ לא באו לעזרה. גם הם לא ידעו איך לנהוג.

כתבתי לאורנה בתי, שהייתה אז בטיול בהודו :
23.1.91 – יום רביעי - בנוגע למלחמת המפרץ

שבוע כל כך מסובך וקשה שפשוט קשה לזכור מה קודם ומה אח"כ:

אולטימטום לסאדם, מסכות אב"כ, ממטי"ם, ברדסים, אזעקות, חדרים אטומים. טילים, נפילות, הרס, חורבן, קורבנות, פצועים, בתים חשופים, 'בסה"כ' כמה מאות משפחות שבתיהן נהרסו, כמה הרוגים, עשרות רבות של פצועים, חרדות, מעל הכל האי-ודאות – יש חומר כימי או אין חומר כימי, יפציץ או לא יפציץ.

ארגון המשק, ארגון בתי ילדים, לפתוח – לא לפתוח – איך לפתוח. ומעל הכל הדאגה לילדים. עם הישמע האזעקה אנו נכנסים לחדר האטום – חדר השינה שלי. ומיד אני על הטלפון: לבדוק שהילדים שלי שמעו את האזעקה, לבדוק שאימא שלי שמעה האזעקה, לבדוק שכל השכונה שמעה האזעקה... זו האחריות שלי. בינתיים ברוך מכין גם לי את המסכה ונשכב בכיסא-נוח. לפעמים זו אזעקת שווא ולפעמים אנו שומעים את הנפילות [...]

2-3.2.91

במשך הימים שחלפו נכנסנו לשגרה מלאה, אני עם הטלפון [...] המשוגעים על הגגות כוללים גם כמה מבני משפחתי – דני, עדו ויובל (לא תמיד). "קצת נסחפתי, אבל זיכרון גורר זיכרון..."

מרים שקד הייתה מזכירה אחרי הדסה ואיז'ו. היא מילאה תפקיד זה במשך ארבע שנים. צמצמתי מאוד את סיפורה של מרים, כיוון שזו רק פינה על מזכירי העבר, ועם מרים הסליחה. ומרים מספרת:

נבחרתי באספה ב - 1993. הייתי מועמדת יחידה וקיבלתי תמיכה מאוד גדולה בהצבעה. אמרתי לעצמי – קיבלת פיקדון, עכשיו את צריכה לעשות מה שיותר.

לא ידעתי בדיוק למה אני הולכת, אך באתי עם הרבה מניעי שליחות ועם רצון לתקן דברים ולהכניס שינויים. רציתי לעשות הכל כדי שהחבר יהיה במרכז. התפיסה שלי הייתה שהתקנונים ישרתו את החבר ולא להפך. את זה רציתי לשנות. אני זוכרת שהרבה פעמים נתקלתי בזה שנהגו לפי התקנון, אך שכחו את האדם.

בזמן כהונתי נכנס מנהלן לתפקיד לצד המזכיר. אני עבדתי שנתיים עם **רמי צדפי** שכיהן כמנהלן ושנתיים עם **צבי מאור**. החלה אז ההפרדה בין המשק והקהילה ותפקידיו של המנהלן היו:

* אחריות על תקציב הקהילה וניהולו.

* חיפוש מקורות מימון חדשים לקהילה.

היה שיתוף פעולה טוב ביני ובין רמי וצבי. הם עסקו בתקציב ובמקורות המימון ותחת חסותי היו שאר הדברים. הייתי גם מזכירת פנים וגם מזכירת חוץ. בזכות ההגדרה הברורה של תפקידי המזכיר והמנהלן התנהלה העבודה ללא התנגשויות. אני הייתי משוחררת מהאחריות על התקציב והיה לי זמן לפרויקטים.

דברים רבים נעשו בארבע השנים בהם כיהנתי כמזכירה.

* קלטנו חברת נוער מברית המועצות לשעבר, מפרויקט נע"ה. רצו לשכן אותם בקרוונים שקיבלנו באותה עת מהמדינה, אך **אסתר זטורסקי**, שהייתה רכזת חינוך ואני התנגדנו. לבסוף החליטו לשכן בקרוונים סטודנטים, כאחד המקורות למימון הקהילה.

* חברים רבים התנגדו להכנסת קרוונים לקיבוץ והיו אספות קשות בנושא.

* מקור מימון נוסף שהקמנו היה המחלבה שנהנינו ממנה מספר שנים.

* טיפלתי, באמצעות המזכירות בנושא משפחות השכול. הכספים שקיבלו משפחות אלה ממשד הביטחון הועברו עד אז לקיבוץ. דאגנו שהמשפחות שאיבדו את יקיריהם תקבלנה לתקציבם את הכספים המגיעים להם.

* במסגרת תפקיד ריכוזתי גם את ועדת כוח האדם, שאחד מתפקידיה היה למצוא סדרני עבודה. חשבתני שהאחריות צריכה לעבור לרכזי הענפים. הורדנו את תפקיד סדרן העבודה וועדת כוח אדם בוטלה.

* בתקופתם של **הדסה ואיז'ו** הוקם קלפי. רעיון שהגה **גוץ (יעקב אברהמי)**. המזכיר היה יושב ליד הקלפי, דבר שלדעתי לא היה תקין. הצעתי שתקום ועדת קלפי. ההצעה התקבלה ו**עמיקם רגב** ריכז את הוועדה. בוועדה ישבו **מוניקה קרבס** ו**זבולון לביא** ז"ל והם חיברו את תקנון הקלפי.

* בשנות כהונתי הכניסו את כרטיסי האשראי לחברים. התחלה של תהליך השינוי - אחריות החבר על כספו. כמו כן הוכנסו הכבלים והטלפונים הניידים. כמזכירה זיהיתי שתי בעיות, שאותן רציתי לפתור.

בעיה אחת – עזיבת הבנים. המסלול שקבענו לבנים היה מסלול קשה ואני רציתי שהם יקבלו סטטוס של תושבים. לא הספקתי ליישם את זה ואיז'ו, שהיה מזכיר אחרי, עשה זאת. תהליך זה השתלב מאוד יפה עם תפיסת השינוי.

בעיה שנייה הייתה התקציב הנמוך שקיבלו החברים. תקציב שהיה קשה מאוד להסתדר אתו. חברים צברו חובות ואי אפשר היה להתגבר על הבעיה.

היה לי ברור שחייבים ללכת לשינוי. במזכירות הייתה התנגדות גדולה, אך לבסוף קיבלתי אישור להקים צוות שיבדוק את נושא השינוי.

בצוות היו - **נטע בארי, איז'ו רונבלום, מנדי בורץ** ואני. ישבנו עם **דויד ספלמן** וגיבשנו את השינוי, שהיום מיושם בפועל. נעשתה עבודה מאוד רצינית, אך הקיבוץ לא היה עדיין בשל לקבל את השינוי ולקח שנים עד שהתקבל רעיון השינוי.

בקדנציה שלי, כל מה שנעשה היה מתוך מטרה להעמיד את החבר במרכז. השינוי היה הכרחי. וחשוב שנחשוב כל הזמן מה צריך להמשיך ולשנות אם לא נדע להכניס שינויים המקום יקפא על שמריו.

ראיינה ליקטה וערכה: **עתליה אייל**

מזכירי הקיבוץ לדורותיו

חנה פ. - אסיפה בכפר גלעדי 10/6/1950.

קרודו - אסיפה ניר אליהו 23/1/1951.

שמואל ל. - לא ברור מתי נבחר.

פרסקו - אסיפה 5/4/1952.

שרה אנדראי - נבחרה בבחירות חשאיות 21/8/1952.

פרסקו משך בתפקיד - מסר דו"ח באסיפה 4/10/1952.

שרה אנדראי נכנסה לתפקיד - 25/10/1952.

אברהם סיריוס - אסיפה 14/9/1953.

אברהם תקומי - אסיפה 17/10/1953. אסיפה 18/9/1954.

יוקי לוטן - אסיפה אוקטובר 1955.

אורי תמרי - אסיפה 15/9/1956.

שמואל אייל - אסיפה 5/10/1957.

יוקי לוטן - אסיפה 11/10/1958.

עמיקם פיאסצ'ני (רגב) - בחירות שנתיות 29/8/1959.

אברהם תקומי - בחירות שנתיות 13/8/1960.

שמוליק, עתליה וזיו (בר-מצווה)

מרים שקד, יעל לין, עמר לוינסון ורמי צדפי

סימי זיו אל בחג
הביכורים

- יוקי לוטן - בחירות שנתיות 12/8/1961.
קלמן גביש - בחירות שנתיות 28/7/1962.
יוקי לוטן - בחירות שנתיות 7/9/1963.
פיני טוכמכר - בחירות שנתיות 8/9/1964.
בוסיק ניר - בחירות שנתיות 31/7/1965.
יוקי לוטן - באסיפה לחדשיים 11/6/1966.
אורי תמרי - לאחר יוקי ועד לבחירות השנתיות 11/6/1966.
אברהם קליפה - בחירות שנתיות 22/10/1966.
רמי צדפי - בחירות שנתיות 9/10/1967.
פיני טוכמכר - באסיפה במקום רמי צ. 7/11/1967.
בנימין רפפורט - באסיפה 7/10/1968.
אברהם קליפה - בחירות שנתיות 11/11/1968.
בנימין רפפורט - באסיפה 23/8/1969.
מרלן ובר - באסיפה 18/10/1969.
אברהם לוינסון - מחליף מרלן ו. באסיפה 1/11/1969.
פיני טוכמכר - באסיפה 31/10/1970.
אברהם תקומי - באסיפה 1/11/1970. באסיפה 11/9/1971.
רמי צדפי - בחירות שנתיות 21/10/1972.
יוסף קושמרו - בחירות שנתיות 16/6/1973.
איז'ו רוזנבלום - בחירות שנתיות 11/5/1974. בחירות שנתיות 16/8/1975.
מרלן ובר - בחירות שנתיות 29/10/1976. בחירות שנתיות 25/6/1977.
איז'ו רוזנבלום - בחירות שנתיות 16/12/1978.
סימי זיו אל - בחירות שנתיות 25/10/1980. בחירות שנתיות 13/1/1982.
תלי קולקובסקי - בחירות שנתיות 22/12/1982. בחירות שנתיות 1/2/1984.
שמואליק אייל - בחירות שנתיות 3/4/1985.
גוף אברהמי - בחירות שנתיות 8/4/1987.
ג'וני סוורדלוב - בחירות שנתיות 30/11/1988.
הדסה ראובני + איז'ו רוזנבלום - מעבר לשני מזכירים - בחירות שנתיות 1990.
מרים שקד - בקלפי 18-19/6/1993.
איז'ו רוזנבלום - בקלפי 12-13/12/1997. בקלפי 3/7/1998.
יעקב פנר (קוני) - בקלפי 16/8/2002.
נימרוד מדר - בקלפי 24/11/2006. בקלפי 22/10/2010.

באוגוסט 2014 הוחלט בקלפי על שינוי המבנה הארגוני, ומעתה יהיה יו"ר (מזכיר) קהילה יומיים בשבוע, ומזכיר פנים שלושה ימים בשבוע. בעקבות השינוי נערכו הבחירות:

נימרוד מדר - בקלפי 17.10.2014 נבחר ליו"ר (מזכיר) קהילה.
יאיר בליץ מקיבוץ אייל - נבחר בקלפי 23.1.2015 למנהל פנים הקהילה. החל בתפקידו ביום 1.3.2015.

עמיקם רגב

מן הפרוטוקולים

ישיבת מזכירות 6/11/1960

פרוט

1- **ברוך** ביקש שהמזכירות תחליט ותקבע במקרים שצריך לתת נסיעות לחברים אחרי שעות השרות. ההחלטה היא שהחברים לא יקבלו תחבורה אחרי השעות של השרות. חוץ מנסיעות לבית-ברל של ועדת תרבות.

2- **משה** המדריך הציע להקים חדר קירור במשק. הוא סבור שעל ידי זה אפשר לחסוך כסף רב מהפרודוקטים שהולכים לאיבוד. בסיכום הוחלט שנבנה יחידה של 20 מ"ר קירור.

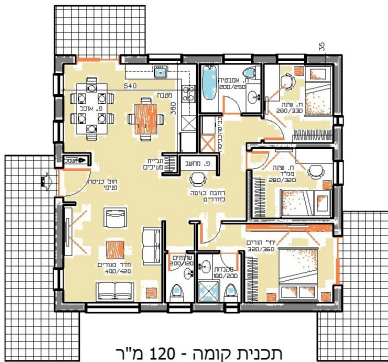
3- **מרלן** ביקשה ללכת לקורס של 6 שבועות בישול. ההצעה לא התקבלה. התקבלה החלטה לעשות ישיבה משותפת של ועדת עבודה ומזכירות. לאחר שיהיו אנשים קבועים במטבח להתקשר עם נחמה מעין-חרוד.

4- בעניין מדריך לתנועה הוחלט לדבר עם חנה צימבל.

5- בעניין הסמינריונים הקצרים הוחלט שועדת תרבות וועדת חברים יפנו עם ההצעה לוועדת עבודה ולאחר מכן אפשר לשלוח את החבר לקורס.

6- בעניין חדר עיון הוחלט שהחדר במעברה הוא חדר לעיון עד שנחליט על גורלו של הצריף.

7- **פיני** הסביר על אפשרות הרחבה של הבתים למשפחות בעלות ילדים.

תכנית קומה - 120 מ"ר

ישיבת מזכירות 4/1/1972

נוכחים: **פיני, קלמן, תומס, זלמן, תקומי**.

פרוט

1- הוחלט לבקש מאברמל'ה אהרון שיעזור לפיני בריכוז ענייני ועדת חברים, כך שפיני יוכל להתפנות לריכוז הועדה ולשאלות עקרוניות.

2- נמסר בשם אריה שלמון על תוכניות ועדת תרבות, על צביונו של בית אליהו, כך שהוטל על תומס שיקנה 40 כיסאות לצריף הטלוויזיה + 2 תנורים לחימום, ורק אז נעביר הטלוויזיה.

3- **זלמן** פנה שמסיבות אישיות זקוק למגורים של חדר אחד. לאחר שהמזכיר מסר על תוכניות השיכון העומדים לרשותנו בתקופה הקרובה. הוחלט לחכות עד מרץ או תחילת מאי – תקופה שנוכל לדעת דברים יותר ברורים, ואז להחליט בעניין. כמו-כן הוחלט להתחיל לברר אפשרויות פנוי לחדרי מעבדת הצילום, ארכיון, חדר מחסן דירות וחדר הפסיכולוגית.

4- בעניין קניית הברנר על ידי זלמן – לא היה מעשה נכון. סוכם שאם יש להם דברים שהם חושבים שצריכים לקנות עבור הגרעינים, עליהם להגיש תקציב למזכירות. הוחלט שהיות ונקנה כבר הברנר – שעליו ישמור זלמן.

FIRST AID עזרה ראשונה

5- בעניין ציוד למקלטים וקורסים לחובשי מקלטים – הוחלט להתקין חשמל וסידורי מים ב- 3 מקלטי החברים. ולא לשלוח מועמדים לקורסים של חובשי מקלטים, היות ויש במשק מספיק חברים בעלי הכשרה.

פברואר

אסתר לוי, 83
עמיקם רגב, 80
אברהם קאליפה, 78
מריו קרבס, 74
יורם יפה, 70

איציקו דנה, 67
קוני פנר, 65
יתרו מדר, 64
אסטל גבע, 62
בני ירושלמי, 61
רפי בורץ, 60

טל הרץ, 37
ליאת ליבנה מעוז, 37
עמר קורדובה, 34
יואב גבע, 30

עמיחי קורדובה, 29
איה כרמיה, 28
עפרי בארי, 28
אופק לוינסון, 23
גליה ירושלמי, 23
ליאור מדר, 21

נטע גולן, 9
תום פרי, 8
אביב תישבי, 8
יאיר אמיתי, 7
יואב בוזו, 7
אגם רוזנבלום, 7

אם השמטנו מישהו - אנחנו מתנצלים. אנא דווחו לנו ונתקן.

ילידי החודש

ירון קציר, 52
תלמה גניאזדוביץ, 50
דן רפפורט, 50
אורן עציון, 47
בר שניצר, 41
לירן דגן יונה, 41
קרן עציוני, 40

עדן ביוקאורל, 15
תמר רגב, 13
שי תישבי, 11
עופר זר, 11
יעל רגב, 10

איתן גלילי, 3
עמית יונה, 2
אשד ענבר, 1
נילי סלע, 1

תמר שלמון, 48
איריס רפפורט, 46
טל רגב, 44
ישראל גרין, 43

גבע קציר, 21
שקד ברלס, 19
עמרי מרחב, 19
ירדן שיקלי, 19
עמית שלמון, 18
איתן ביוקאורל, 17

עמית קויטל, 5
איתי עציוני, 5
עידן שר, 4
רותם מדר, 4
שירה פרי, 3
יותם אליה, 2

ינואר

חנה מאור, 83
שרה טוכמכר, 80
אילנה ניר, 79
אריה שלמון, 75
שוש נסל, 71
שוש שלמון, 70

ליבנה אברהם, 64
יעל בורנשטיין, 63
חנה קובלסקי, 62
ראובן יוגב, 60

סמדר יוגב, 59
מיכאל פייפר, 58
נטע בארי, 57
אבי וינטר, 57
מוטי נמר, 57
עידית ברלס, 56

שני רוזנבלום, 39
עידית בורנשטיין, 38
עמרי רז, 37
אילאיל הרץ, 36
עידית מאיר, 34
נדב רונן, 28

שגיא ברק, 13
זיו בן-סימון, 13
שחף זר, 9
יהלי ברמן, 8
איתן גרין, 8

אור צדפי עציון, 7
ליאור כרמלי, 7
דריה קליפה, 6

בתינו הומים...
מזל טוב להולדת התינוקת

מעין - בן בכור להילה ומתן גבע, נכד לאסטל ומיקי.
טל - בת בכורה לשי לשלומי יוסף, נכדה למינדי ורפי בורץ.
איתי - בן בכור לשלי ואורי, נכד למינדי ורפי בורץ.
לירי - בן בכור לליאת וחנוך ליבנה-מעוז, נכד לאלישבע ואבי (בזוזה) ליבנה. נין לגניה.
דניאל - בן שני ללוסי ואור ליבנה - אח לליה - נכד לאלישבע ואבי ליבנה. נין לגניה.
יוגב - בן בכור ללורליי וזיו וסרמן - נכד ראשון למוניקה ומריו קרבס.
עופר - בן שני ללירון וארז אליה - אח ליותם - נכד לסוזן וגדי מאור, נין לחנה וצבי מאור.
עומר - בת רביעית לקרן ועמית וינברג - אחות לעידו, עילם ועוז.
איתי - בן בכור לשלי ואייל פיינבלט - נכד לדינה וחביב פיינבלט.
אייל - בת רביעית למיכל ועירד אייכלר - אחות לליאור גילי ומעיין.
יהלי - בת בכורה לליטל ונרי לנצ'נר - נכדה לשרי ז"ל ולהוארד יבדל"א

מאחלים לכם הרבה שמחה בגידול הקטנטנים, בריאות טובה והמון אהבה,
מבית ניר-אליהו

מרץ

ילידי החודש

ליאורה לב-ארי, 48	משה קאופמן, 84
תמר צדפי, 46	תמי גביש, 80
ג'סיקה ביוקאורל, 44	חווה קאליפה, 76
מעין מויאל, 42	ריישה וינטרוב, 75
אהוד אהרון, 41	אסתר זטורסקי, 70
עמית רוזנבלום, 41	אבי זוהר, 67
גולן ברק, 40	מלכה לוי, 61
לירז מדר, 40	
רום לוינסון, 17	
איתי רגב, 15	
אגם קציר, 14	
עידו ברלס, 11	
מיה מויאל, 11	
שני רגב, 10	
נטע רגב, 10	
שחר הברי, 9	
תמר יונה, 9	
אילון קורדובה, 8	
נגה הברי, 7	
בר ביוקאורל, 6	
ליאור יוגב, 27	יונתן יוגב, 33
גל ברלס, 27	נעמה לנגשטר, 32
אורן רפפורט, 26	מישה נובוטובסקי, 31
הדר ראובני, 24	רז בורנשטיין, 30
יעל בארי, 20	
אלה הרץ, 5	
עמרי נחום, 5	
גומא אביגד, 2	
ליה שקד, 2	
כרמל ברמן, 1	

מזכירים בפורים
מלמעלה למטה ומימין
לשמאל: תלי, קליפה,
רמי, קוני, איז'ו, יוסף,
בוסיק, יוקי, מרלן,
הדסה.

